

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 grudnia 1974 r.

Nr 41

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ:

237	— z dnia 17 grudnia 1974 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczego rozwoju w 1975 roku . . .	417
238	— z dnia 17 grudnia 1974 r. w sprawie odwołania Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki	428
239	— z dnia 17 grudnia 1974 r. w sprawie powołania Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki	429
240	— z dnia 17 grudnia 1974 r. w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	429

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

241	— nr 274 z dnia 29 listopada 1974 r. zmieniająca uchwałę w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych	429
242	— nr 285 z dnia 7 grudnia 1974 r. zmieniająca uchwałę w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami	430
243	— nr 286 z dnia 10 grudnia 1974 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rozwoju usług	431
244	— nr 289 z dnia 12 grudnia 1974 r. w sprawie przedłużenia na 1975 r. mocy obowiązującej uchwały w sprawie polityki cen detalicznych oraz dalszej poprawy zaopatrzenia rynku	431

ZARZĄDZENIE

245	— Ministra Rolnictwa z dnia 18 listopada 1974 r. w sprawie utworzenia rejonów produkcji kwalifikowanych sadzeniaków ziemniaków	431
-----	--	-----

237

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 17 grudnia 1974 r.

o narodowym planie społeczno-gospodarczego rozwoju w 1975 roku.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ocenia, że dzięki wysokiej aktywności społecznej, dzięki coraz lepszemu wykorzystaniu podstawowych zasobów oraz przyspieszonej modernizacji i rozbudowie potencjału gospodarczego — pomyślnie i ze znacznym wyprzedzeniem osiągnięte są podstawowe cele społeczne i gospodarcze określone w pięcioletnim planie rozwoju społeczno-gospodarczego.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe osiągnięcia, jak również uznając za konieczne zapewnienie dalszego postępu społeczno-gospodarczego, w tym również po 1975 r., Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, podejmując niniejszą uchwałę określającą podstawowe kierunki rozwoju kraju w 1975 r. w ostatnim roku bieżącego planu pięcioletniego, ustala następujące cele i zadania narodowego planu społeczno-gospodarczego rozwoju w 1975 r.:

- osiągnięcie dalszej poprawy materialnych, socjalnych i kulturalnych warunków życia społeczeństwa,
- kontynuowanie rozbudowy i unowocześniania majątku produkcyjnego, w celu zapewnienia odpowiedniej bazy dla przyszłego rozwoju kraju, przy równoczesnym zapewnieniu jak najbardziej efektywnego wykorzystania dotychczas poniesionych nakładów,
- osiągnięcie wydatnego postępu w dziedzinie efektywności gospodarowania, przede wszystkim przez utrwalenie wysokiej dynamiki wzrostu wydajności pracy i zwiększenie jego udziału w przyroście produkcji przemysłu i budownictwa, dalszą obniżkę kosztów produkcji, głównie kosztów materiałowych, oraz sprawniejsze gospodarowanie zapasami i rezerwami,

lepsze wykorzystanie majątku trwałego, a także poprawę efektywności w handlu zagranicznym,

- umocnienie i utrwalenie równowagi ekonomicznej we wszystkich węzłowych dziedzinach gospodarki, a głównie w dziedzinie inwestycji, rynku wewnętrznego i handlu zagranicznego, by na tej drodze usuwać bądź łagodzić napięcia i trudności, jakie towarzyszą dynamicznie rozwijającej się gospodarce.

W celu zapewnienia realizacji podstawowych celów społeczno-gospodarczych ustala się następujące szczegółowe zadania narodowego planu społeczno-gospodarczego rozwoju na 1975 r.

Ilekoć w dalszych postanowieniach uchwały jest mowa o procencie wzrostu w 1975 r., rozumie się przez to porównanie z przewidywanym wykonaniem planu w 1974 r.

I. DOCHÓD NARODOWY

1. Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony wzrośnie o 9,8%. Podstawowym czynnikiem zapewniającym osiągnięcie założonego poziomu dochodu narodowego powinien być dalszy wzrost produkcji czystej w działach produkcji materialnej, a zwłaszcza przemysłu uspołecznionego, rolnictwa, budownictwa oraz transportu i łączności. Zgodnie z przyjętymi założeniami w dziedzinie wymiany z zagranicą przyjmuje się, że dochód narodowy do podziału powinien wzrosnąć o 7,5%.

2. Zakłada się, że fundusz spożycia w dochodzie narodowym wzrośnie o 8,2%, a w przeliczeniu na 1 miesz-

kańca o 7,1%. Spożycie dóbr konsumpcyjnych z dochodów osobistych ludności wzrosło o 8,5%, a spożycie pozostałe o 6,4%.

3. Zakłada się, że na inwestycje netto przeznaczony się 28% dochodu narodowego do podziału.

II. WZROST POZIOMU ŻYCIA SPOŁECZEŃSTWA

Powinien nastąpić dalszy wzrost poziomu życia społeczeństwa w drodze wzrostu dochodów pieniężnych ludności i świadczeń socjalnych oraz rozwoju infrastruktury społecznej.

A. Dochody ludności.

1. Szacuje się, że przychody pieniężne ludności wyniosą około 986 mld zł, co oznacza wzrost o ponad 10%. Wyплаты z tytułu wynagrodzeń objętych funduszem płac wyniosą około 536 mld zł i wzrosną o 11%. Zakłada się, że przeciętna płaca nominalna netto w gospodarce społecznej wzrosnie o 7,9%, a płaca realna o około 5%.

2. Zakłada się, że dochody pieniężne ludności z tytułu świadczeń społecznych państwa wyniosą 102,6 mld zł, co oznacza wzrost o około 19%, w tym emerytury i renty około 63,5 mld zł, co oznacza wzrost o około 19%.

3. Szacuje się, że przychody pieniężne ludności rolniczej ze sprzedaży państwu produktów rolnych wyniosą 184,7 mld zł, co oznacza wzrost o ponad 9%.

B. Zaopatrzenie ludności w towary i usługi.

1. Należy zapewnić globalną równowagę rynkową na poziomie dostosowanym do rosnących dochodów społeczeństwa oraz dążyć do poprawy równowagi odcinkowej przez odpowiedni wzrost dostaw towarów poszukiwanych przez ludność oraz wzbogacanie i rozszerzanie ich asortymentu. Towarzyszyć temu powinna elastyczna polityka cen przy utrzymaniu na nie zmienionym poziomie cen podstawowych artykułów żywnościowych. Należy zapewnić w ogólnych wydatkach ludności wzrost udziału wydatków na usługi do poziomu 12,2%.

Należy ograniczać i stopniowo likwidować niedobory i napięcia w odcinkowej równowadze rynkowej, zwłaszcza w dziedzinie artykułów przemysłowych trwałego użytku. W dostawach towarów na rynek należy zwiększać udział artykułów o wyższym stopniu przetworzenia oraz wyrobów nowych lub w istotny sposób zmodernizowanych, o wysokich walorach użytkowych oraz estetycznym wyglądzie.

Ważnym zadaniem jest uzyskanie postępu w prowadzeniu racjonalnej gospodarki artykułami żywnościowymi, między innymi przez wzrost przetwórstwa oraz zwiększanie dostaw artykułów zapewniających poprawę struktury odżywiania.

Należy zapewnić dalszy wzrost dostaw artykułów na cele produkcji rolnej oraz materiałów budowlanych przeznaczonych na potrzeby wsi i indywidualnego budownictwa mieszkaniowego ludności.

2. Dla zapewnienia zakładanego wzrostu spożycia oraz utrzymania równowagi rynkowej należy zwiększyć dostawy towarów na rynek wewnętrzny do poziomu 858 mld zł, to jest o 10,9%.

3. Dostawy artykułów żywnościowych i używek powinny wzrosnąć o 9,1%, artykułów konsumpcyjnych nieżywnościowych o 13,5%, a artykułów niekonsumpcyjnych (materiałów budowlanych, środków produkcji dla rolnictwa itp.) o 8%.

4. Należy zapewnić poprawę obsługi nabywców w drodze bardziej efektywnego wykorzystania bazy materiałno-technicznej i czasu pracy w jednostkach handlu we-

wnętrznego oraz rozszerzania nowoczesnych, dogodnych dla ludności, form handlowej obsługi, jak również szkolenie personelu.

5. Należy zapewnić wzrost o 14,3% usług odpłatnych dla ludności oraz poprawę ich jakości. W szczególności należy rozwijać usługi, których podaż jest niedostateczna. Dotyczy to zwłaszcza usług związanych z potrzebami produkcyjnymi rolnictwa i ludności wiejskiej, naprawą zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego, naprawą i konserwacją pojazdów mechanicznych itp.

C. Gospodarka mieszkaniowa.

Należy zapewnić dalszą poprawę warunków mieszkaniowych ludności oraz jakości i funkcjonalności oddawanych do użytku mieszkań.

1. Zakłada się oddanie do użytku około 265 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 15,1 mln m², co stanowi wzrost o 10,6%, licząc w m² powierzchni użytkowej mieszkań.

W uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym dla ludności nierolniczej zakłada się oddanie do użytku około 186,7 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 8,7 mln m², co oznacza wzrost o ponad 11%.

2. W ramach programu budowy lokali socjalno-usługowych przewiduje się przekazanie do użytku w osiedlach mieszkaniowych około 476 tys. m² powierzchni użytkowej lokali handlowych, gastronomicznych, usługowych, przychodni zdrowia, aptek, co stanowi wzrost o 16,5%.

3. Należy kontynuować politykę mieszkaniową zmierzającą do zwiększenia udziału ludności w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych. W tym celu należy między innymi zwiększać liczbę mieszkań spółdzielczego typu własnościowego oraz udzielać pomocy w rozwoju indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

Ocenia się, że budownictwo indywidualne ludności nierolniczej wzrosnie o 7,9%, a budownictwo indywidualne dla ludności rolniczej o około 8,6%.

D. Gospodarka komunalna.

Należy zapewnić dalszą poprawę zaspokajania potrzeb ludności w dziedzinie usług komunalnych przez rozwój urządzeń komunalnych oraz lepsze ich wykorzystanie. Należy usprawniać działalność usług w komunikacji miejskiej oraz przygotowywać tereny uzbrojone, niezbędne do realizacji programu budownictwa mieszkaniowego.

Przewiduje się, że zaopatrzenie gospodarstw domowych w wodę wzrosnie o około 5%.

Stan inwentarzowy taboru komunikacji miejskiej wzrosnie o około 4%.

Należy zapewnić dalsze usprawnienie gospodarki remontowej urządzeń komunalnych.

E. Oświata, kultura, ochrona zdrowia, wczasy i świadczenia socjalne.

1. Należy kontynuować działania przygotowawcze do reformy systemu edukacji narodowej, głównie przez dalsze rozszerzenie zasięgu wychowania przedszkolnego, intensyfikowanie procesu kształcenia i doskonalenia kadry nauczycielskiej, rozbudowę bazy lokalowej i sieci zbiorczych szkół gminnych oraz modernizację pomocy naukowych i uaktualnianie podręczników.

2. Zakłada się, że liczba dzieci korzystających z przedszkoli, oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych oraz ognisk przedszkolnych przy szkołach podstawowych wzrosnie w kraju ogółem do około 990 tys., to

jest o około 7%, w tym w przedszkolach i oddziałach przedszkolnych do 720 tys., to jest o około 8%.

Liczba dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym na wsi wzrosła odpowiednio do około 425 tys., to jest o 10,5%, w tym w przedszkolach i oddziałach przedszkolnych do około 235 tys., to jest o około 8%. Odsetek dzieci w wieku 6 lat objętych wychowaniem przedszkolnym w mieście i na wsi zwiększył się do 90% rocznika wobec 85% w 1974 r.

3. Liczba dzieci i młodzieży korzystających z kolonii i obozów finansowanych z budżetu państwa i z zakładowego funduszu socjalnego wzrosła do około 2,1 mln, to jest o około 14%.

4. Liczba zbiorczych szkół gminnych wzrosła do około 1.580, co wymaga podjęcia przez władze terenowe odpowiednich starań w celu zapewnienia sprawnego dowożenia uczniów do tych szkół.

5. Przewiduje się, że szkołę podstawową ukończy około 593 tys. absolwentów, z tego około 97% powinno podjąć dalszą naukę. Zakłada się, że do liceów ogólnokształcących zostanie przyjętych około 128 tys. absolwentów szkół podstawowych, a do szkół zawodowych około 448 tys. absolwentów.

6. Należy kontynuować wysiłki w kierunku ściślejszego powiązania działalności szkół wyższych z potrzebami społeczno-gospodarczego rozwoju. W systemie studiów wyższych dla pracujących należy zwrócić szczególną uwagę na usprawnienie procesu dokształcania i doskonalenia kadry nauczycielskiej. Zakłada się, że w szkołach wyższych będzie się kształcić około 441 tys. studentów, co stanowi wzrost o 8%. Na I rok studiów dziennych zostanie przyjętych około 68 tys. osób, co stanowi wzrost o około 3%, a na I rok studiów dla pracujących około 44 tys. osób, co oznacza wzrost o około 6%. Na studiach podyplomowych będzie się kształcić około 15,6 tys. osób, co stanowi wzrost o około 15%.

7. W dziedzinie kultury i sztuki należy dążyć do stworzenia odpowiednich warunków do rozwoju twórczości artystycznej, bazy materialnej dla upowszechniania osiągnięć kultury i sztuki oraz rozwijać przemysł rozrywkowy. Należy dążyć do dostosowania działalności placówek kulturalnych do procesu skracania czasu pracy oraz wzrostu potrzeb rekreacyjnych ludzi pracy i młodzieży.

W działalności wydawniczej należy zwrócić szczególną uwagę na racjonalną gospodarkę papierem oraz zapewnienie wykonania programu wydawniczego w zakresie literatury społeczno-politycznej oraz wzbogacającej wiedzę społeczeństwa.

Należy dążyć do podniesienia poziomu ideowego i artystycznego programów radiowych i telewizyjnych oraz do dostosowywania poszczególnych form programowych do potrzeb różnych środowisk społecznych.

Należy rozszerzyć zakres i wzbogacić formy międzynarodowej współpracy kulturalnej, w szczególności z krajami członkowskimi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

8. W dziedzinie ochrony zdrowia należy skoncentrować wysiłki przede wszystkim na dalszej poprawie poziomu opieki zdrowotnej i stanu sanitarnego. Należy zwrócić szczególną uwagę na usprawnienie działalności przemysłowej służby zdrowia oraz rozwinąć wszechstronną walkę z chorobami zawodowymi i społecznymi.

W celu realizacji zakładanego programu działania służby zdrowia należy podnieść poziom organizacji pracy tej służby, lepiej wykorzystywać bazę materialną oraz aparaturę i kadry medyczne.

W wyniku działań inwestycyjnych, adaptacji i remontów kapitalnych liczba łóżek w szpitalach powinna osiągnąć stan 192,3 tys., to jest zwiększyć się o 3%. Liczba większych ośrodków zdrowia powinna zwiększyć się do 3.190, to jest o 3%, a liczba miejsc w żłobkach zwiększyć się do 85,6 tys., to jest o około 9%.

W programie inwestycyjnym oraz w rozbudowie bazy materialnej ochrony zdrowia należy w szerokim zakresie uwzględnić udział Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia.

9. Należy wzmocnić działania na rzecz rozszerzenia zakresu pomocy ludziom starym i zniepełniałym, między innymi przez dalszą poprawę opieki środowiskowej, zwiększenie liczby miejsc w zakładach pomocy społecznej oraz punktów Polskiego Czerwonego Krzyża. Liczba miejsc w zakładach opieki społecznej powinna wzrosnąć do 56,8 tys., to jest o 2,1 tys.

10. Należy zapewnić dalszy rozwój bazy wypoczynkowo-turystycznej i stwarzać warunki do upowszechniania sportu oraz ćwiczeń fizycznych wśród młodzieży szkolnej i załóg pracowniczych.

Liczba miejsc w bazie turystycznej i wczasowej powinna zwiększyć się do około 861,5 tys., to jest o około 7%. Należy zwiększyć stopień wykorzystania tej bazy, zwłaszcza w zakładowych ośrodkach wypoczynkowych. Z wczasów pracowniczych powinno skorzystać 4,1 mln osób, co oznacza wzrost o około 9%.

11. W związku z podjętymi dodatkowymi decyzjami dotyczącymi rozszerzenia programu świadczeń socjalnych należy zapewnić usprawnienie działalności w tej dziedzinie oraz racjonalne wykorzystywanie zakładowych funduszy socjalnych, przeznaczając je przede wszystkim na poprawę warunków pracy oraz wypoczynku pracowników i ich rodzin, ze szczególnym uwzględnieniem wypoczynku dzieci.

F. Gospodarka wodna i ochrona środowiska.

1. Powinna nastąpić dalsza poprawa zaopatrzenia w wodę ludności, przemysłu i rolnictwa oraz poprawa stanu zabezpieczenia kraju przed powodzią. Należy zapewnić przyrost zdolności ujęć wodnych o około 0,9 mln m³/dobę, przyrost pojemności zbiorników wodnych o 110 mln m³, budowę i odbudowę 140 km wałów przeciwpowodziowych i uregulowanie 783 km rzek i potoków oraz rozpocząć budowę czterech zbiorników wodnych o łącznej pojemności około 550 mln m³ wody, co umożliwi zwiększenie dyspozycyjnych zasobów wodnych w latach następnych.

2. W celu ochrony naturalnego środowiska przed zanieczyszczeniem należy wzmocnić działalność zmierzającą do zmniejszenia ujemnych wpływów działalności gospodarczej na to środowisko. W zakładach przemysłowych należy zainstalować urządzenia zapewniające zmniejszenie emisji pyłów do atmosfery o około 200 tys. ton w skali rocznej i zwiększyć przepustowość oczyszczalni ścieków o około 1 mln m³/dobę.

III. PRODUKCJA MATERIALNA

A. Przemysł.

1. Należy zapewnić utrzymanie wysokiej dynamiki wzrostu produkcji przemysłowej, kontynuując korzystne przekształcanie jej struktury gałęziowej oraz zapewniając dalsze unowocześnianie produkowanych wyrobów. Wykonanie ilościowych i jakościowych zadań wzrostu produkcji powinno opierać się w rosnącym stopniu na poprawie relacji między nakładami a efektami, pełniejszym wykorzy-

staniu zdolności produkcyjnych oraz poprawie jakości produkowanych wyrobów.

W szczególności należy:

- 1) rozwijać harmonijnie w stosunku do potrzeb surowcowe i przetwórcze gałęzie produkcji,
- 2) zwiększać rozmiary produkcji towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku przy jednoczesnym rozszerzeniu ich asortymentu oraz poprawie jakości i niezawodności,
- 3) zwiększać maksymalnie rozmiary produkcji przeznaczonej na eksport w celu zapewnienia wpływów na niezbędny import, zwłaszcza związany z postępem technologicznym produkcji, oraz w celu poprawy bilansu płatniczego; rozszerzać specjalizację produkcji, szczególnie z krajami członkowskimi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej,
- 4) dążyć do uzyskiwania wysokiego standardu jakościowego i nowoczesności wyrobów, stosownie do wymagań rynku zagranicznego oraz potrzeb rynku wewnętrznego i potrzeb zaopatrzeniowych kraju,
- 5) wykorzystać w procesach produkcyjnych nowe, krajowe i zagraniczne efektywne techniki produkcji, zapewniając szybkie wdrażanie do produkcji zakupionych licencji,
- 6) usprawnić organizację procesów produkcyjnych, między innymi przez lepsze wykorzystanie posiadanych i instalowanych urządzeń informatycznych,
- 7) zapewnić jak najpełniejsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych w drodze zwiększania stopnia zmianowości oraz utrzymania rytmiczności produkcji w ciągu całego roku,
- 8) usprawnić gospodarkę materiałami i surowcami, obniżyć materiałochłonność produkcji i koszty własne oraz zmniejszyć zapasy do rozmiarów uzasadnionych potrzebami produkcji.

2. Uznając, że nowy system ekonomiczno-finansowy w jednostkach inicjujących stanowi instrument wspomagający realizację zadań społeczno-gospodarczych, należy zapewnić jego wdrażanie w dalszych jednostkach gospodarczych.

3. Zakłada się, że wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług przedsiębiorstw przemysłowych osiągnie 2.035 mld zł, co oznacza wzrost o 11,4%.

4. Zakłada się, że wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług w przemyśle ogółem oraz w podstawowych gałęziach kształtuje się następująco:

w mld zł

Wyszczególnienie	1975	Wskaźniki 1975 1974 p.w.
Przemysł ogółem	2.035,1	111,4
w tym:		
— paliwowo-energetyczny	200,6	109,1
— metalurgiczny	194,8	108,7
— elektromaszynowy	529,9	114,9
— chemiczny	181,6	112,5
— materiałów budowlanych	54,0	111,7
— tekstylny	299,6	112,7
— spożywczy	415,6	108,0

5. Produkcja podstawowych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć w 1975 r. co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1975	Wskaźniki 1975 1974 p.w.
Węgiel kamienny	mln ton	170,0	104,9
Gaz ziemny	młd Nm ³	7,1	127,9
Energia elektryczna	młd kWh	95,5	103,8
Wyroby walcowane gotowe	tys. ton	11.250,0	105,6
Miedź	tys. ton	240,0	116,2
Cynk	tys. ton	240,0	102,6
Obrabiarki skrawające do metali	mln zł c. zbytu	5.144,3	110,1
Maszyny rolnicze	mln zł c. zbytu	11.100,0	113,7
Samochody osobowe	tys. szt.	172,5	119,8
Ciągniki	tys. szt.	56,0	101,8
Statki morskie	tys. DWT	1.004,3	126,8
Włókna sztuczne	tys. ton	225,7	114,8
Tworzywa sztuczne	tys. ton	440,0	110,6
Nawozy azotowe	tys. ton w N ₂	1.535,0	104,4
Nawozy fosforowe	tys. ton P ₂ O ₅	927,0	109,9
Cement	tys. ton	20.220,0	116,1
Tarcica iglasta	tys. m ³	6.048,0	102,0
Meble	młd zł c. zbytu	30,5	121,9
Papier i tektura	tys. ton	1.287,5	105,9
Tkaniny bawełniane	mln m	912,6	103,5
Tkaniny wełniane	mln m	124,4	105,3
Wyroby dziewiarskie	młd zł c. zbytu	33,3	115,4
Obuwie (z wyjątkiem gumowego)	mln par	134,8	107,4

B. Rolnictwo i leśnictwo.

1. Rolnictwo powinno osiągnąć dalsze zwiększenie produkcji zwierzęcej i roślinnej w rozmiarach zapewniających lepsze zaspokojenie potrzeb żywnościowych ludności i eksportu.

W tym celu należy zapewnić:

- 1) kontynuację polityki gospodarczej pobudzającej rozwój i intensyfikację produkcji roślinnej i zwierzęcej,
- 2) pełne zagospodarowanie użytków rolnych we wszystkich sektorach społeczno-gospodarczych,
- 3) zwiększenie w strukturze zasiewów udziału roślin zbożowych oraz rozszerzenie uprawy roślin przemysłowych, w tym szczególnie buraków cukrowych,

- 4) zwiększenie plonów zbóż i innych roślin uprawnych kontynuując wprowadzanie nowych, wysokoplennych odmian, intensywnego nawożenia i racjonalnej agrotechniki oraz wykorzystanie innych środków plonotwórczych,
- 5) rozwój usług produkcyjnych dla rolnictwa, zwłaszcza dla gospodarstw indywidualnych, a szczególnie usług w dziedzinie uprawy ziemi, chemizacji i sprzętu pło-
nów,
- 6) zwiększenie ilości nowych stanowisk inwentarskich dla bydła i trzody chlewnej,
- 7) zaopatrzenie rolnictwa w środki produkcji i materiały budowlane w rozmiarach umożliwiającym dalszy rozwój produkcji rolnej,
- 8) systematyczną realizację dostaw ciągników oraz maszyn i urządzeń rolniczych umożliwiających postęp techniczny, zwiększenie stopnia mechanizacji ciężkich i pracochłonnych prac w rolnictwie oraz wzrost wydajności pracy,
- 9) terminową realizację programu budownictwa rolniczego, pełne wykorzystanie środków inwestycyjnych oraz poprawę efektywności inwestycji rolniczych.

2. Szacuje się, że produkcja globalna rolnictwa wzrośnie o 3,7%, w tym produkcja roślinna o 3,9%, a produkcja zwierzęca o 3,6%. Szacuje się, że produkcja końcowa brutto rolnictwa wzrośnie o około 4,7%.

3. Szacuje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich osiągnie następujący poziom: bydła ogółem 13,5 mln sztuk, w tym krów około 6,35 mln sztuk, a trzody chlewnej około 22,2 mln sztuk; pogłowie koni powinno obniżyć się do około 2,2 mln sztuk.

4. Na podstawie przyjętych założeń wzrostu produkcji roślinnej i zwierzęcej określa się następujące wielkości skupu produktów rolnych:

- 1) skup ze zbiorów 1975 r.: zbóż ogółem 6,2 mln ton, olej-
stych 720 tys. ton, buraków cukrowych 16,5 mln ton,
ziemniaków 6,3 mln ton,
- 2) skup w roku kalendarzowym 1975 żywca ogółem
3.820 tys. ton, w tym żywca wieprzowego 2.210 tys.
ton, a żywca wołowego 1.200 tys. ton,
- 3) skup mleka około 8,9—9,0 mld litrów, a jaj około
2,9 mld sztuk.

5. Dostawy podstawowych środków produkcji dla rolnictwa powinny kształtować się następująco:

- 1) dostawy pasz z zasobów państwowych w roku gospodar-
czym 1974/1975 powinny osiągnąć poziom 7 mln ton,
a w roku 1975/1976 — 7,4 mln ton,
- 2) dostawy nawozów mineralnych pod zbiory 1975 r.
powinny wynieść 3.550 tys. ton w czystym składniku,
w tym nawozów azotowych 1.150 tys. ton, fosforo-
wych 850 tys. ton, potasowych 1.550 tys. ton. Ocenia
się, że zużycie nawozów mineralnych w 1975 r. przy
uwzględnieniu zmniejszenia zapasów w handlu powin-
no wzrosnąć w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych
do około 190 kg,
- 3) dostawy ciągników i maszyn rolniczych dla rolnictwa
powinny osiągnąć wartość 19,2 mld zł, dostawy cią-
gników powinny wynieść 44,6 tys. sztuk,
- 4) dostawy podstawowych materiałów budowlanych dla
rynku wiejskiego (łącznie z dostawami z produkcji nie
uspołecznionej) powinny wzrosnąć: cementu o 11,3%,
płyt azbestowo-cementowych o 12,7%, elementów
ściennych o 11,4%.

6. W leśnictwie należy zapewnić wzrost produktywności gospodarki leśnej. Należy zrealizować następujące zadania:

- 1) wykonać zalesienia i odnowienia sztuczne na po-
wierzchni ponad 100 tys. ha,
- 2) wykonać zabiegi pielęgnacyjne w młodych drzewo-
stanach na obszarze ponad 575,5 tys. ha,
- 3) zasadzić w ramach realizacji programu zadrzewienia
kraju około 13,6 mln drzewek,
- 4) pozyskać drewno w ilości 23,9 mln m³, w tym
21,4 mln m³ grubizny.

C. Transport i łączność.

1. Należy zapewnić zaspokojenie potrzeb gospodarki narodowej na przewozy ładunków oraz poprawę stopnia zaspokojenia potrzeb na przewozy pasażerskie i usługi łączności.

Realizując te zadania należy położyć szczególny nacisk na dalszą modernizację transportu, zwłaszcza kolejowego.

2. Przewozy ładunków w transporcie publicznym i branżowym (bez transportu morskiego) powinny wynieść około 1.315 mln ton, z czego kolejami normalnotorowymi 463 mln ton, a transportem samochodowym zorganizowanym w przedsiębiorstwach 796 mln ton.

3. Przewozy pasażerów transportem publicznym powinny wynieść około 3,3 mld pasażerów, to jest wzrosnąć o 4,5%, z czego przewozy kolejowe około 1,1 mld, a przewozy samochodowe około 2,2 mld pasażerów.

4. W ramach realizacji programu modernizacji trakcji kolejowej należy zwiększyć długość linii zelektryfikowanych o 416 km, to jest do stanu 5.542 km, oraz wprowadzić do eksploatacji 348 lokomotyw spalinowych.

5. Należy modernizować i rozbudowywać sieć kolejową, węzły i stacje, a w działalności remontowej zapewnić dalszą poprawę stanu technicznego nawierzchni kolejowej; kontynuować program modernizacji i rozbudowy sieci dróg kołowych, zwłaszcza podstawowej sieci dróg państwowych oraz na wylotach z miast i ośrodków przemysłowych. Gęstość dróg o nawierzchni twardej powinna wynieść na koniec 1975 r. 46 km/100 km².

6. Należy usprawnić organizację przewozów kolejowych i zapewnić maksymalne wykorzystanie potencjału wagonowego i środków trakcyjnych.

7. W transporcie lotniczym należy dążyć do dalszego rozwoju przewozów zagranicznych oraz do usprawnienia komunikacji krajowej.

8. Należy doskonalić organizację transportu samochodowego i zapewnić pełne wykorzystanie posiadanego taboru, w szczególności przez ograniczenie pustych przebiegów, zwiększenie przewozów na przyczepach, poprawę stanu technicznego i usprawnienie czynności spedycyjnych i ładunkowych.

9. Rozwój żeglugi i przewozów morskich powinien odpowiadać rosnącym potrzebom handlu zagranicznego oraz zapewnić wzrost dodatniego salda usług przewozowych i portowych. Przewozy ładunków morską flotą handlową powinny wynieść 31,2 mln ton i 136 mld tono-mil, co oznacza wzrost przewozów o 16% i pracy przewozowej o 49%. W portach morskich należy zapewnić przeladunki towarów w ilości około 56,2 mln ton, co oznacza wzrost o 10,8%.

10. Należy zapewnić dalszy rozwój usług i sieci łączności, w tym wzrost pojemności telefonicznych central miejscowych o około 140 tys. numerów i przyrost liczby abonentów telefonicznych o około 118 tys. oraz zapewnić dalsze usprawnienie obrotu pocztowego i telekomunikacji. Baza nadawcza radia i telewizji powinna zwiększyć się o 6 nadajników telewizyjnych i 12 nadajników radiowych.

IV. ŚRODKI I CZYNNIKI REALIZACJI ZADAŃ

A. Inwestycje.

1. Działalność inwestycyjna powinna zapewnić kontynuację przyspieszonej realizacji programu modernizacji i rozbudowy majątku produkcyjnego oraz rozbudowy majątku trwałego w sferze konsumpcji społecznej, aby na tej drodze umacniać materialne podstawy dalszej poprawy warunków bytowych społeczeństwa oraz dynamicznego rozwoju produkcji w przyszłości.

Działalność inwestycyjna powinna przede wszystkim koncentrować się na realizacji zadań kontynuowanych, a zwłaszcza planowanych do zakończenia w 1975 r. oraz w I kwartale 1976 r. Należy dążyć do koncentracji wysiłków inwestycyjnych na obiektach uznanych za kluczowe dla gospodarki narodowej, w tym zwłaszcza mających znaczenie dla wzrostu eksportu i dostaw na rynek.

Należy równocześnie kontynuować działalność zmierzającą do usprawnienia procesów inwestycyjnych i zapewnić postęp w skracaniu cykli realizacji zadań inwestycyjnych.

Ważnym zadaniem jest zwiększenie stopnia efektywności ponoszonych nakładów i zmniejszenia udziału środków zamrożonych, między innymi przez koncentrację nakładów na mniejszej liczbie obiektów i dostosowanie programu inwestycji nowo rozpoczynanych do możliwości wykonawczych budownictwa oraz zaopatrzenia technicznego i materiałowego. Powinno to zarazem zapewnić równowagę na froncie inwestycyjnym.

2. Określa się globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej na kwotę 498 mld zł, co oznacza zwiększenie o ponad 166 mld zł poziomu nakładów założonego na rok 1975 w planie pięcioletnim.

Nakłady inwestycyjne w gospodarce uspołecznionej wyniosą 458 mld zł, przekraczając założenia planu pięcioletniego o ponad 157 mld zł.

3. Zakłada się, że w podstawowych działach gospodarki narodowej nakłady inwestycyjne wyniosą:

	w mld zł
Ogółem	
I. Działy produkcyjne	381,8
w tym:	
Przemysł	233,7
Budownictwo	20,0
Rolnictwo	59,8
Transport i łączność	54,6
II. Działy konsumpcji społecznej	115,5
w tym:	
Gospodarka komunalna i mieszkaniowa	82,6
Nauka	3,5
Oświata i wychowanie	10,2
Kultura i sztuka	1,8
Ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna	11,7

4. Wartość majątku trwałego w gospodarce uspołecznionej (według cen kosztorysowych) w wyniku działalności inwestycyjnej powinna zwiększyć się w 1975 r. o około 300 mld zł, co oznacza przekroczenie założeń planu pięcioletniego na ten rok o około 60 mld zł.

B. Budownictwo.

1. Do podstawowych zadań budownictwa należy:

- 1) dalsza koncentracja potencjału wykonawczego na obiektach kontynuowanych, zwłaszcza przewidzianych do oddania do użytku w 1975 r. i w I kwartale 1976 r.,
- 2) poprawa organizacji pracy oraz usprawnienie wykonawstwa umożliwiające skracanie czasu budowy obiektów, zwłaszcza o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej,
- 3) bardziej efektywne wykorzystanie sprzętu budowlanego i środków transportu, między innymi przez dalsze rozszerzanie wielozmianowej pracy maszyn i urządzeń, skracanie czasu remontów oraz usprawnianie organizacji robót na placach budowy,
- 4) osiągnięcie wydatnej poprawy gospodarowania materiałami, a zwłaszcza zapewnienie oszczędności w zużyciu cementu, stali i drewna,
- 5) poprawa jakości wykonawstwa, szczególnie w budownictwie mieszkaniowym.

2. Zakłada się, że globalne rozmiary robót budowlano-montazowych w gospodarce narodowej, obejmujące roboty o charakterze inwestycyjnym oraz roboty remontowe, osiągną poziom około 351 mld zł i o około 82 mld zł przekroczą założenia planu pięcioletniego na rok 1975.

C. Współpraca gospodarcza i handel zagraniczny.

1. Podstawowym zadaniem handlu zagranicznego jest aktywny współdziałanie w realizacji zadań planu przez rozwijanie wymiany międzynarodowej.

Zakładany rozwój społeczno-gospodarczy kraju wymaga dalszego dynamicznego wzrostu obrotów, a przede wszystkim zwiększenia eksportu w drodze wykorzystywania wszelkich rezerw dla rozwoju produkcji eksportowej, poprawy jej jakości i stopnia przetworzenia. Konieczne jest równocześnie bardziej elastyczne wykorzystywanie zmian koniunktury na rynkach zagranicznych w celu zwiększenia efektywności obrotów.

Należy zapewnić terminowe i rytmiczne dostawy surowców i materiałów oraz elementów kooperacyjnych z importu, niezbędnych do wykorzystania zdolności produkcyjnych przemysłu, oraz dostawy nowoczesnych maszyn i urządzeń z importu w dostosowaniu do harmonogramów realizacji zadań inwestycyjnych, a także dostawy towarów niezbędnych do wzbogacania rynku wewnętrznego.

2. Wzrost obrotów handlu zagranicznego powinien się wiązać z dalszym rozwojem i pogłębieniem współpracy gospodarczej z zagranicą. Szczególnie ważnym zadaniem jest konsekwentna realizacja przedsięwzięć wynikających z kompleksowego programu dalszego pogłębiania i doskonalenia współpracy i rozwoju socjalistycznej integracji gospodarczej krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Udział polskiej gospodarki w procesach socjalistycznej integracji gospodarczej powinien zapewnić dalsze utrwalanie się jej powiązań produkcyjnych, pogłębienie i rozszerzanie specjalizacji i kooperacji produkcji z krajami członkowskimi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Ważnym zadaniem jest koordynacja zamie-

zeń inwestycyjnych krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej oraz wspólna budowa zakładów produkcyjnych, zwłaszcza związanych z wytwarzaniem podstawowych surowców i materiałów. Szczególną wagę należy poświęcać dalszemu wszechstronnemu rozwojowi współpracy gospodarczej ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich.

3. Wartość eksportu ogółem powinna wynieść ponad 32,8 mld zł dew., co oznacza przekroczenie założeń planu pięcioletniego na rok 1975 o około 10,8 mld zł dew. Wartość eksportu wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinna osiągnąć około 12 mld zł dew.

4. Zakłada się, że wartość importu ogółem ukształtuje się na poziomie 38,5 mld zł dew., to jest o 15,5 mld zł dew. powyżej założeń planu pięcioletniego na rok 1975, z czego import wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinien wynieść 15,4 mld zł dew.

5. W obrotach usługowych należy osiągnąć dodatnie saldo w wysokości co najmniej 1,3 mld zł dew.

D. Zatrudnienie, płace i wydajność pracy.

1. Polityka zatrudnienia i płac powinna zapewnić:

- 1) racjonalne gospodarowanie zasobami pracy i optymalne rozmieszczenie ich według gałęzi, branż i zakładów pracy oraz w przekroju regionalnym,
- 2) prawidłowy przebieg adaptacji zawodowej nowo przyjmowanych pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem absolwentów szkół ponadpodstawowych,
- 3) efektywne wykorzystanie zdolności, kwalifikacji i umiejętności zawodowych pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej,
- 4) dalszy wydatny wzrost wydajności pracy,
- 5) wzmocnienie dyscypliny oraz dalsze umacnianie postaw zaangażowania zawodowego i społecznego załóg pracowniczych,
- 6) pełne wyzwalenie i wykorzystanie twórczej inicjatywy i aktywności ludzi pracy i dalszy wzrost ich kwalifikacji,
- 7) wprowadzanie w życie nowoczesnych rozwiązań organizacji pracy oraz wdrażanie procesów produkcyjnych umożliwiających wysoki wzrost wydajności pracy i poprawę jakości produkowanych wyrobów.

2. Należy kontynuować doskonalenie systemów płac, zmierzających do coraz silniejszego powiązania wzrostu wynagrodzeń pracowników zarówno ze wzrostem ich indywidualnej wydajności i jakości pracy, kwalifikacjami, stażem pracy i zakresem odpowiedzialności, jak również z wynikami ekonomicznymi całego przedsiębiorstwa. Czynnikiem wpływającym na bardziej efektywne wykorzystywanie zasobów pracy i racjonalne gospodarowanie środkami przeznaczanymi na płace powinien być nowy system ekonomiczno-finansowy, którym powinno być objęte około 40% przedsiębiorstw przemysłowych.

3. Szacuje się, że przyrost zatrudnienia w gospodarce narodowej (poza gospodarką chłopską) wyniesie około 292 tys. osób, a liczba absolwentów wszystkich typów szkół stopnia ponadpodstawowego podejmujących pracę zawodową wyniesie około 437 tys. osób. Liczba zatrudnionych w gospodarce społecznej (bez uczniów) nie powinna prze-

kroczyć średnio 11.610 tys. osób, co oznacza przyrost o 260 tys. osób, to jest o 2,3%.

4. Zakłada się, że w wyniku poprawy organizacji pracy oraz wzrostu technicznego uzbrojenia wydajność pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych powinna wzrosnąć o 9,3%, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 10 %.

E. Zaopatrzenie i gospodarka materiałowa.

1. Podstawowym zadaniem w dziedzinie gospodarki materiałowej jest dalszy wydatny postęp w racjonalizacji zużycia surowców i materiałów, przede wszystkim w drodze zmniejszania zużycia jednostkowego w wyniku zmian technologicznych i postępu technicznego. Ważnym zadaniem jest poprawa gospodarności w drodze zmniejszenia marnotrawstwa i strat w zużyciu surowców i materiałów.

2. Poprawa efektywności gospodarowania materiałami w przemyśle powinna zapewnić obniżkę udziału kosztów materiałowych w wartości produkcji sprzedanej i usług w przemyśle co najmniej o 1,8%.

3. Pozytywne wyniki dokonanego przeglądu zapasów powinny zapewnić postęp w gospodarce zapasami surowców i materiałów, prowadząc do wyraźnego ograniczenia ich wzrostu. Przyrost zapasów w gospodarce społecznej nie powinien przekroczyć 70 mld zł, to jest zwiększyć się o 9,8% w stosunku do przewidywanego stanu na początek 1975 r., w tym w przemyśle o 30,0 mld zł oraz w budownictwie o 5,5 mld zł.

F. Rozwój nauki i techniki.

1. Realizacja zadań planu powinna w większym niż dotychczas stopniu opierać się na wykorzystaniu krajowych osiągnięć nauki i techniki, jak i zakupionych licencji za granicą.

2. Prace badawcze i rozwojowe powinny koncentrować się nad naukowym opracowaniem, przygotowaniem i wdrażaniem do praktyki nowych opracowań technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych, mających przede wszystkim na celu podwyższenie poziomu technicznego i nowoczesności oraz poprawę jakości produkowanych wyrobów, zwłaszcza o dużym znaczeniu dla rozwoju gospodarki narodowej, a w efekcie lepsze zaspokojenie potrzeb społeczeństwa i gospodarki.

3. Należy tworzyć sprzyjające warunki do dalszego rozwoju wszechstronnej współpracy naukowej i technicznej z zagranicą, zwłaszcza ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i innymi krajami członkowskimi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, jako istotnego i ważnego czynnika w powiększaniu własnych osiągnięć twórczych.

4. Należy zapewnić pełniejsze powiązanie kierunków prac badawczych i rozwojowych z potrzebami społeczno-gospodarczego rozwoju kraju przez zacieśnienie współpracy pracowników nauki z praktyką oraz przez podejmowanie tematów prac dostosowanych do potrzeb przemysłu i innych działów gospodarki, koncentrując prace badawcze na węzłowych problemach, przyspieszając terminy zakończenia prac i wdrażanie ich wyników do produkcji oraz ich upowszechnianie.

5. Należy przystąpić do prac organizacyjnych i rozpocząć niezbędne działania w sferze prac badawczych

i rozwojowych w ramach rządowych programów badawczych.

6. Zakłada się, że nakłady finansowe na realizację prac badawczych i rozwojowych wyniosą 32,1 mld zł, to jest 2,5% dochodu narodowego do podziału.

7. W wyniku wdrażania postępu technicznego w gospodarce narodowej powinna być przygotowana i podjęta produkcja 425 nowych wyrobów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki, powinny być zastosowane 102 nowe procesy technologiczne i innowacje techniczno-organizacyjne. Działalność badawcza i rozwojowa powinna również zapewnić osiągnięcie wyraźnego postępu w gospodarowaniu łożyskami i materiałami oraz w gospodarce zapasami, unowocześnianiu produkcji oraz umożliwić lepszą gospodarkę kwalifikowanymi kadrami, zwłaszcza z wyższym wykształceniem.

G. Doskonalenie metod kierowania gospodarką narodową.

Należy kontynuować prace nad doskonaleniem metod kierowania gospodarką narodową koncentrując je na następujących zagadnieniach:

- 1) doskonaleniu metod centralnego planowania i zarządzania z uwzględnieniem wprowadzanych zmian w zasadach funkcjonowania organizacji gospodarczych,
- 2) rozszerzeniu nowego systemu finansowo-ekonomicznego wielkich organizacji gospodarczych na dalsze jednostki,
- 3) postępie w adaptacji metod zarządzania wewnątrz wielkich organizacji gospodarczych do nowego systemu finansowo-ekonomicznego, w celu systematycznego podnoszenia efektywności gospodarowania,
- 4) kompleksowym ulepszaniu zasad sterowania handlem zagranicznym, działalnością inwestycyjną, gospodarowaniem materiałami, zatrudnieniem i funduszem płac,
- 5) wykorzystaniu elektronicznej techniki obliczeniowej dla celów zarządzania na poszczególnych szczeblach gospodarki narodowej.

V. ROZWÓJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY WOJEWÓDZTW

1. Zakładany postęp w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju powinien być realizowany we wszystkich jego regionach.

Głównymi kierunkami rozwoju społeczno-gospodarczego województw powinno być nadal: dalsze zwiększanie sił wytwórczych oraz dążenie do optymalnego ich wykorzystania, zwłaszcza do wykorzystywania rezerw tkwiących w potencjale przemysłu uspołecznionego, intensyfikacja produkcji rolniczej, zapewnienie racjonalnego gospodarowania zasobami siły roboczej, podnoszenie poziomu gospodarczego regionów niedostatecznie rozwiniętych, a zwłaszcza aktywizacja terenów szczególnie ważnych z punktu widzenia społecznego i gospodarczego.

2. W celu zapewnienia bardziej efektywnego wykorzystania potencjału sił wytwórczych przemysłu uspołecz-

nionego w dużych aglomeracjach przemysłowych i miejskich należy koncentrować w nich nakłady inwestycyjne i środki przeznaczane na modernizację, rozbudowę i budowę nowych zakładów produkcyjnych i usługowych. Równoległe z wszechstronnym rozwojem aglomeracji należy zapewnić intensywne wykorzystywanie potencjału przemysłowego innych regionów.

3. We wszystkich województwach należy podejmować działania sprzyjające intensyfikacji produkcji rolnej i rozwojowi hodowli. Należy kontynuować wysiłki w celu wydawnego powiększenia produkcji zbóż i pasz oraz pełniejszego zagospodarowania i wykorzystania użytków rolnych.

4. We wszystkich województwach powinna nastąpić dalsza poprawa socjalno-bytowych warunków życia ludności w mieście i na wsi. W szczególności należy tworzyć warunki do realizacji programów budownictwa mieszkaniowego, ogólnego i przemysłowego przez przygotowanie terenów uzbrojonych oraz pełniejsze wykorzystanie rezerw produkcyjnych i materiałowych. Należy zapewnić poprawę jakości i funkcjonalności mieszkań oddawanych do użytku oraz przestrzeganie planowanych jednostkowych cen i kosztów budownictwa mieszkaniowego. Należy również kontynuować przedsięwzięcia zmierzające do poprawy zaopatrzenia ludności i przemysłu w wodę, zwłaszcza w dużych miastach, a także wzmocnić ochronę środowiska naturalnego, a zwłaszcza wód, przed szkodliwym działaniem przemysłu. Należy, zwrócić również uwagę na usprawnienie komunikacji zbiorowej, przede wszystkim w dużych aglomeracjach miejskich.

5. Należy zapewnić poprawę w dostosowaniu struktury asortymentowej produkcji i dostaw towarów na rynek do rosnących przychodów ludności i potrzeb poszczególnych terenów oraz poprawę obsługi handlowej i zwiększenie sieci sklepów detalicznych. Należy również podjąć niezbędne środki dla poprawy warunków wypoczynku po pracy, zwłaszcza wobec zwiększenia liczby wolnych od pracy dni, przez rozwijanie działalności turystycznej, działalności zakładów gastronomicznych i zwiększenie ich sieci na terenach objętych wzmocnionym ruchem turystycznym.

6. Ważnym zadaniem organów administracji państwowej wszystkich stopni powinno być tworzenie odpowiednich warunków do maksymalnego rozwoju usług dla ludności przez lepsze wykorzystanie oraz rozbudowę placówek usługowych, poprawę ich funkcjonowania, a zwłaszcza zapewnienie kadry fachowców, odpowiednie wyposażenie techniczne i zaopatrzenie materiałowe, a także dostosowanie lokalizacji oraz godzin otwarcia placówek usługowych do miejscowych warunków i potrzeb ludności. Należy zapewnić rozwój usług, których niedostateczny poziom jest szczególnie odczuwany przez ludność, a zwłaszcza szybszy wzrost usług bytowych, szczególnie przemysłowych, budowlano-remontowych, instalacyjnych, techniczno-motoryzacyjnych, pralniczych, handlowych i turystycznych, a także usług o charakterze produkcyjnym dla indywidualnego rolnictwa.

7. Szacuje się, że udział poszczególnych województw w ogólnych zadaniach gospodarczych, a zwłaszcza w produkcji przemysłowej, usługach dla ludności, nakładach inwestycyjnych, budownictwie mieszkaniowym oraz zatrudnieniu kształtować się będzie następująco:

Wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług w przemyśle uspołecznionym

w mld zł

Lp.	Województwo	1975		Wskaźniki 1975 1974 p.w.	
		Ogółem wartość sprzedaży produkcji przemysłowej	w tym: plan terenowy	Ogółem	w tym: plan terenowy
1	2	3	4	5	6
	POLSKA — ogółem	2.042,5	238,8	111,4	110,5
1	m. st. Warszawa	155,1	8,0	112,1	109,2
2	m. Kraków	96,9	5,7	109,9	110,0
3	m. Łódź	105,9	5,4	111,8	109,9
4	m. Poznań	67,1	2,8	111,4	110,3
5	m. Wrocław	63,4	2,4	110,3	110,5
6	białostockie	39,7	9,7	115,3	111,5
7	bydgoskie	102,5	15,2	111,3	111,5
8	gdańskie	85,0	10,7	113,3	109,0
9	katowickie	353,7	21,6	109,5	109,1
10	kieleckie	90,4	11,9	112,1	112,7
11	koszalińskie	24,6	8,2	113,8	110,6
12	krakowskie	93,5	12,2	108,5	110,4
13	lubelskie	70,4	13,5	110,0	110,9
14	łódzkie	67,3	14,1	112,2	112,5
15	olsztyńskie	36,5	10,6	112,6	110,8
16	opolskie	69,8	8,5	110,5	110,2
17	poznańskie	79,8	20,3	111,8	110,1
18	rzeszowskie	95,1	10,2	113,1	110,9
19	szczecińskie	49,2	7,7	111,2	110,3
20	warszawskie	115,4	17,1	115,1	109,9
21	wrocławskie	129,5	15,8	110,5	109,1
22	zielonogórskie	51,5	7,2	113,4	111,8
	produkcja nie zlokalizowana	0,2	—	—	—

Usługi dla ludności świadczone przez jednostki uspołecznione gospodarki terenowej

w mln zł

Lp.	Województwo	1974 p.w.	1975		Wskaźniki 1975 1974 p.w.
			wg planu 5-letniego	plan	
1	2	3	4	5	6
	POLSKA — ogółem	51.219,0	56.000	58.980,0	115,2
1	m. st. Warszawa	4.552,4	4.586	5.155,6	113,2
2	m. Kraków	1.447,1	1.503	1.669,1	115,3
3	m. Łódź	1.841,8	1.914	2.141,4	116,2

1	2	3	4	5	6
4	m. Poznań	1.136,4	1.163	1.293,2	113,7
5	m. Wrocław	1.219,6	1.220	1.393,1	114,2
6	białostockie	1.583,6	2.026	1.894,7	119,6
7	bydgoskie	3.066,7	3.337	3.529,2	115,1
8	gdańskie	2.619,3	2.830	2.955,5	112,8
9	katowickie	5.186,7	5.680	5.874,0	113,3
10	kieleckie	2.318,4	2.452	2.717,5	117,2
11	koszalińskie	1.369,0	1.462	1.572,6	114,9
12	krakowskie	2.541,9	2.691	2.926,6	115,1
13	lubelskie	2.758,0	3.133	3.210,2	116,4
14	łódzkie	2.034,2	2.273	2.402,6	118,1
15	olsztyńskie	1.368,1	1.535	1.609,2	117,6
16	opolskie	1.575,1	1.936	1.813,3	115,1
17	poznańskie	2.944,0	3.075	3.329,5	113,1
18	rzeszowskie	2.249,0	2.650	2.558,4	113,7
19	szczecińskie	1.639,2	1.689	1.889,7	115,3
20	warszawskie	3.094,1	3.811	3.612,1	116,7
21	wrocławskie	3.246,8	3.490	3.771,2	116,2
22	zelenogórskie	1.426,7	1.544	1.661,3	116,4

Nakłady inwestycyjne w gospodarce społecznej — grupa A — łącznie z inwestycjami przedsiębiorstw

w mld zł

Lp.	Województwo	1975			
		Ogółem nakłady inwestycyjne		w tym: inwestycje rad narodowych	
		wg planu 5-letniego	plan	wg planu 5-letniego	plan
1	2	3	4	5	6
	POLSKA — ogółem	288,0	436,9	27,1	35,0
1	m. st. Warszawa	15,7	27,3	2,3	3,0
2	m. Kraków	9,9	10,0	1,0	1,1
3	m. Łódź	7,2	11,6	1,0	1,4
4	m. Poznań	4,4	6,6	0,6	1,0
5	m. Wrocław	4,2	6,8	0,7	1,0
6	białostockie	5,6	9,0	0,9	1,1
7	bydgoskie	12,3	20,8	1,2	1,6
8	gdańskie	16,7	25,5	1,3	1,6
9	katowickie	49,7	78,9	3,2	4,9
10	kieleckie	12,2	20,6	1,3	1,6
11	koszalińskie	5,2	8,8	0,7	1,0
12	krakowskie	14,0	20,3	1,3	1,8
13	lubelskie	8,9	12,9	1,2	1,7

1	2	3	4	5	6
14	łódzkie	7,2	15,1	1,0	1,3
15	olsztyńskie	5,2	8,7	0,6	0,9
16	opolskie	8,2	15,5	0,6	0,8
17	poznańskie	9,6	15,4	1,1	1,4
18	rzeszowskie	9,5	17,3	1,1	1,5
19	szczecińskie	13,3	24,6	0,8	1,2
20	warszawskie	13,8	19,9	1,4	1,7
21	wrocławskie	13,0	21,8	1,4	2,0
22	zielonogórskie	6,3	16,6	0,6	1,0
23	nie zlokalizowane	35,9	22,9	1,8	0,4

Uspolecznione budownictwo mieszkaniowe bez rolnictwa. Efekty rzeczowe w tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań oddawanych do użytku

Lp.	Województwo	1971—1975		1975
		plan 5-letni	przewidywane wykonanie	plan
1	2	3	4	5
	POLSKA — ogółem	32.869,7	35.226,4	8.678,5
1	m. st. Warszawa	3.801,6	3.861,8	1.039,7
2	m. Kraków	1.346,7	1.373,6	321,7
3	m. Łódź	2.012,5	2.014,0	516,6
4	m. Poznań	964,3	1.011,7	234,9
5	m. Wrocław	925,0	973,2	264,4
6	białostockie	840,5	954,4	236,2
7	bydgoskie	1.664,8	1.839,5	454,1
8	gdańskie	2.197,5	2.247,8	569,8
9	katowickie	4.871,5	5.489,1	1.428,3
10	kieleckie	1.423,1	1.492,3	300,7
11	koszalińskie	792,1	859,1	176,9
12	krakowskie	1.098,3	1.123,6	264,5
13	lubelskie	1.286,3	1.365,4	311,7
14	łódzkie	1.007,3	1.109,7	237,5
15	olsztyńskie	641,2	736,5	179,4
16	opolskie	814,0	930,4	222,4
17	poznańskie	1.136,6	1.229,5	261,1
18	rzeszowskie	967,5	1.164,7	262,3
19	szczecińskie	1.049,8	1.125,1	287,7
20	warszawskie	1.551,0	1.587,0	379,9
21	wrocławskie	1.577,0	1.783,5	516,7
22	zielonogórskie	864,3	954,5	212,0
23	nie zlokalizowane	36,8	—	—

Szacunkowy przyrost zatrudnienia (bez uczniów) w gospodarce uspołecznionej (poza rolnictwem) i w przemyśle

w tys. osób

Lp.	Województwo	1975		Przyrost zatrudnienia ogółem 1971—1975	
		Przyrost zatrudnienia		wg planu 5-letniego	przewidywane wykonanie
		ogółem	w tym: w przemyśle		
1	2	3	4	5	6
	POLSKA — ogółem	243,5	87,0	1.467,0	1.754,1
1	m. st. Warszawa	13,0	2,3	113,0	107,8
2	m. Kraków	3,5	2,0	48,3	51,8
3	m. Łódź	6,0	1,2	50,8	48,1
4	m. Poznań	4,0	1,3	32,8	35,7
5	m. Wrocław	7,0	1,2	35,8	44,9
6	białostockie	8,5	3,0	43,9	58,2
7	bydgoskie	12,5	5,0	79,0	102,4
8	gdańskie	15,5	3,5	79,1	97,3
9	katowickie	32,0	15,0	212,9	207,0
10	kieleckie	13,5	8,5	77,0	107,3
11	koszalińskie	8,0	1,5	36,2	44,2
12	krakowskie	13,5	4,0	64,2	85,9
13	lubelskie	8,0	3,0	67,4	95,4
14	łódzkie	13,0	6,5	51,8	74,5
15	olsztyńskie	6,0	1,5	40,5	46,6
16	opolskie	10,0	2,5	39,6	51,9
17	poznańskie	10,5	3,0	69,6	79,3
18	rzeszowskie	12,0	5,0	83,7	99,6
19	szczecińskie	9,5	2,5	47,9	66,0
20	warszawskie	12,5	6,0	70,9	92,1
21	wrocławskie	16,5	5,5	76,6	105,0
22	zielonogórskie	8,5	3,0	46,0	53,1

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Realizacja zadań narodowego planu społeczno-gospodarczego rozwoju w 1975 r. powinna zapewniać utrwalenie wysokiej dynamiki wzrostu przy planowanej wyraźnej poprawie efektywności gospodarowania, w celu lepszego zaspokajania potrzeb społecznych i gospodarczych.

2. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

- 1) ustalenia zadań planowych dla poszczególnych ministerstw i urzędów wojewódzkich oraz innych centralnych jednostek gospodarczych,

- 2) dokonywania w ciągu roku, w razie uzasadnionych ekonomicznie potrzeb, zmian tych zadań, z zachowaniem podstawowych proporcji planu.

3. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje Radę Ministrów, aby kierując rozwojem gospodarczym kraju w 1975 r., zapewniła pełną realizację zadań zawartych w niniejszej uchwale, a w uzasadnionych społecznie i ekonomicznie wypadkach — zwłaszcza przy podejmowaniu przez załogi zobowiązań produkcyjnych przed VII Zjazdem PZPR — umożliwiła przekraczanie tych zadań w dziedzinach najbardziej pożądanym przy zachowaniu podstawowych proporcji planu.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

238

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 17 grudnia 1974 r.

w sprawie odwołania Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Jana Kaczmarka ze stanowiska Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa